

Peerde en brommers.

't Was op un mooi'n veurjaors zondagmorgen. Bernard tuffen gemeudelijk op zien brummerken deur 't Broek. De zonne scheen zo mooi en de veugeltjes fluuten zo mooi: oh, wat was dat mooi. Maor....., opens begon zien brummerken te pruttelen en hi'j slaog kats af. Wat now: zovulle verstand hef Bernard d'r ok niet van. Hi'j kik is in de tank maor daor zit nog genog benzine in. Ok de krane hef 'e wal los want anders was hi'j niet zo wiet 'ekommen. Hi'j begon al te zweiten at d'r an dach dat hi'j ut hele ende weer op huus an mot schoeven. Gatverdarrie.

Opens heurt hi'j iemand zeggen: "vette bougie". Hi'j kik is rond mar zut gin mense. "Now ja", dech hi'j, "dat zak mien wal verbeeld hemmen." Hi'j pruts nog is en betjen an wat druetjes maor ut dink wil niet meer lopen. Opens heurt hi'j weer: "vette bougie". Hi'j kik weer is rond maor zut gin mense. Allene loopt d'r vlak bi'j un paar peerde en heel in de wiete is d'r nog ene keerl an ut wuleheupe slaon.

Maor, dech hi'j, loak toch de bougie d'r mos ut dreijen. En jao heur, hi'j hef geluk: d'r zit un kueltjen an. Effen later lup ut dink weer. Hi'j kik nog is rond maor snapt d'r niks.

Wet i'j wat, dech hi'j, loak ut toch den boer wieter op (met die wuleheupe) mos vraogen. Hi'j rid d'r hen en verteld un ut hele verhaal. "Now, denk ik" zeg Bernard, "dat een van die peerde dat zei".

"Dat kan", zeg den keerl, "maor wet i'j ok welk peerd dat zei?". Bernard zegt: "ik dacht den broenen". "Bo now", zei de keerl, "dan hei'j mirakels vulle geluk 'ehad want den andern schimmel hef helemaol gin verstand van brommers en dan hai'j d'r now nog 'estaon".

-----ht-----